

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Grzegorzcyk

w sprawie M. W.

skazanego z art. 158 § 3 kk

w kwestii wniosku adw. W. O. o zasądzenie nieopłaconych kosztów pomocy prawnej, zarówno jemu, jak i dwóm pozostałym obrońcom z urzędu, udzielonej w postępowaniu kasacyjnym

na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 w zw. z § 14 ust.1 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) z dnia 28 września 2002r. (t.j. DZ. U. z 2013r., poz. 461), zasądza na rzecz adw. W. O. (KA w W.) kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) zł, obejmującą już VAT za jego udział, jako obrońcy z urzędu, w rozprawie kasacyjnej, oddalając wniosek o przyznanie takiego wynagrodzenia pozostałym dwóm obrońcom z urzędu.

UZASADNIENIE

Powyższy wniosek został złożony wprawdzie już na rozprawie kasacyjnej, ale już po rozstrzygnięciu przez Sąd Najwyższy w kwestii kasacji dotyczącej M.W., stąd wskazano wówczas, że będzie on rozpoznany w późniejszym terminie. Rozprawa kasacyjna trwała bowiem dalej, tyle tylko, że nie dotyczyła już skazanego, o którym wyżej mowa, jako że przed otwarciem przewodu sądowego Sąd Najwyższy orzekł o pozostawieniu bez rozpoznania kasacji wniesionej na jego niekorzyść przez pełnomocnika jednego z oskarżycieli posiłkowych. W związku z

tym rozstrzygnięciem zarówno obrońca, jak i sam skazany opuścili salę rozpraw, nie uczestnicząc dalej w tym forum.

Wniosek zgłoszony przez obrońcę z urzędu w zakresie, w jakim dotyczy pomocy prawnej udzielonej przez niego skazanemu, ma swoje oparcie zarówno w przepisach Kodeksu postępowania karnego, jak i wskazanego w sentencji rozporządzenia z 2002 r. Obrońca ten bowiem stawiał się na rozprawę, wziął w niej udział i wypowiadał się także w kwestii zgłoszonego przez prokuratora Prokuratury Generalnej wniosku o pozostawienie kasacji oskarżyciela posiłkowego w zakresie, w jakim dotyczyła ona reprezentowanej przez niego osoby. Tym samym należy mu się od Skarbu Państwa wynagrodzenie za obronę w postępowaniu kasacyjnym, przewidziane w § 14 ust. 1 pkt 6 w/w rozporządzenia. Nie ma tu bowiem znaczenia, czy obrońca taki bierze udział w całej rozprawie przed Sądem Najwyższym, czy jedynie w jej części, a w niniejszej sprawie i tak obrońca ów uczestniczył w takim fragmencie rozprawy kasacyjnej, w jakim dotyczyła ona M. W.

Nie można natomiast uznać za zasadny zgłoszony przez niego wniosek o przyznanie również wynagrodzenia pozostałym dwóm wyznaczonym w tej sprawie obrońcom z urzędu. Wprawdzie jak oświadczył sam wnioskodawca działa on także z substytucji dwóch pozostałych obrońców, aczkolwiek takiej substytucji nie przedłożył Sądowi Najwyższemu. To ostatnie nie ma jednak w tej sprawie znaczenia, jako że żaden z pozostałych obrońców nie dokonał w tej sprawie jakiegokolwiek czynności procesowej, która miałaby charakter czynności obrończej realizowanej w ramach obrony z urzędu. Żaden z obrońców z urzędu, mimo że są to podmioty fachowe, po doręczeniu im odpisów kasacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, nie zareagował na tę skargę, choć wynikało z niej wyraźnie, iż jest wnoszona w stosunku do skazanego na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a nie podniesiono w niej zarzutu uchybienia z art. 439 k.p.k. Poza adwokatem W. O. pozostali obrońcy z urzędu nie stawili się przy tym na rozprawę kasacyjną, a sam fakt, że upoważnili do działania także w ich imieniu trzeciego z obrońców trudno uznać za powód do przyznania im od Skarbu Państwa wynagrodzenia za udzielanie pomocy prawnej z urzędu w sytuacji, jaka zaistniała w tej sprawie w związku z charakterem samej kasacji.

Dlatego też Sąd Najwyższy ograniczył się do przyznania stosownego wynagrodzenia za obronę w postępowaniu kasacyjnym jedynie temu obrońcy z urzędu, który faktycznie w forum tym wziął aktywny udział.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak na wstępie.

I.n